

въ случаитѣ, кждето имъ се налагатъ известни несправедливи задължения. Тая борба България я е водила по много въпроси, по редъ въпроси главно отъ имотенъ характеръ, бихъ казалъ, отъ репарационенъ, възстановителенъ характеръ, които иматъ характеръ на плащания.

Обаче, същевременно азъ трѣбва да кажа, че въ никой случай нашата дума, думата на опозицията презъ време на войната не биде слушана. По известни въпроси, при известни положения, нашата държава се е поставяла на становища, които не биха могли да бждатъ защищавани отъ едно по-обективно разбиране, отъ становището на сегашното международно право. Нѣкои отъ вастъ, които сж били тогава народни представители, си спомнятъ непрекъснатитѣ протести, които представителитѣ на тогавашната опозиция, особено г. Ляпчевъ, струва ми се и г. Мушановъ, въ нееднократни случаи и тукъ въ пленума, и въ комисииитѣ сж отправяли къмъ тогавашното правителство — предупреждавали сж го да не предприема известни действия, които сж несъгласни съ установеното международно право. Така напр., имаше отправенъ енергиченъ протестъ противъ прилагането на българскитѣ закони въ окупиранитѣ отъ българската войска сръбски земи, което не съответствуваше на международнитѣ норми, на международното право; противъ създаването въ тия земи не на военни, а на граждански български сждилища. Последното може-би още можеше да се оправдае поради туй, че нѣмаше сръбски сждилища — всички бѣха избѣгали. Имаше протестъ и предупреждение отъ страна на опозицията противъ събиране данъцитѣ по разпоредбитѣ на нашитѣ закони, а не по законитѣ, които съществуваха въ Сърбия по онова време. Протести се отправяха и срещу онази администрация, която нахлу въ тия окупирани земи и която възбуди негодувание даже въ мѣста, кждето бихме могли да разчитаме на друго настроение. Защото действително каточели тамъ се отправи единъ потокъ отъ всичкитѣ възможни негодяи, които съществуваха тогава въ българската земя. Но ние отправяхме такива протести и въ други случаи. Азъ нѣма да се връщамъ къмъ тѣхъ, защото нѣкои отъ тѣхъ сж печални, нѣкои отъ тѣхъ сж основата на щетитѣ, които сме платили за които нѣкога тукъ се говори, че сж подаръкъ, щети, които бѣха опредѣлени въ конвенцията ни съ Югославия. Тѣ сж болни спомени, да не се връщамъ къмъ тѣхъ.

Но има и други факти. Тогавашниятъ министъръ-председателъ си бѣше представилъ, че той е началникъ на свѣта, победилъ е всички и може да прави каквото си ще. Затуй мобилитѣ на Деклозиеръ бѣха продадени на битъ пазаръ. Бѣха продадени и мобилитѣ на пълномощния министъръ Шарло, представителъ на чуждитѣ носители на български облигации. Но това не стигна. Продаде се цѣлата мобили-